

STRENGELLIEN SUKUSEURA RY

**Strengellien suvun
papit, diakonit ja
kirkkovaltuuston
jäsenet
s. 8**

**UUTTA!
Strengellien
sukuvaaku-
natuotteet
s.30**

Jäsenlehti 1 – Kevät 2021

Hinta 5 eur.

- *Koronaa paossa maalaismaisemissa* s.4
- *Vuoden 2019 pappi Jaana Partti* s.14
- *Strengellien vaiheita ja väärinkäsityksiä* s.17

Tässä numerossa

- 2 Sisällysluettelo
- 3 Pääkirjoitus
- 4 Koronaa paossa maalaismaisemissa
- 5 Markku Strengellin kertomus Korona-ajalta 2020
- 7 Hoksauta Minut -hanke auttaa yksinäisiä vanhuksia
- 8 Strengellien suvussa on ollut ja on pappeja, diakoneja ja kirkkovaltuuston jäseniä
- 14 Vuoden 2019 pappi Jaana Partti
- 16 Tiina Strengell vs. Diakonissa
- 17 Strengell-suvun varhaisista vaiheista ja väärinkäsityksistä
- 19 Mitä vanhat valokuvat voivat kertoa sinulle
- 22 Kuinka haastatella sukulaisia?
- 24 Sukuhistoriaa lasten kanssa!
- 26 Kätevä emäntä:
- 26 Tertun leivontaohteet
- 27 Koirankarvoista torkkupeitto ja töppöset
- 28 Mitä tekisit jouluruuan loppuista?
- 29 Tietoja suomalaisten sukunimistä
- 30 Strengellien sukuvaakunatuotteet

ME TEIMME LEHDEN

TOIMITUS | Strengellien Sukuseura ry/Brown
TAITTO JA ULKOASU | AD Tarja Hasan
PAINO | Painotalo Grafiirai Oy
PAINOS | 150 kpl

YHTEYSTIEDOT:

Strengellien Sukuseura ry
Kaupintie 15 C 30, 00440 Helsinki
www.strengell.suvut.fi
www.facebook.com/Strengellien
www.facebook.com/groups/sukuseurastrengell
(sukulaisille tarkoitettu keskusteluryhmä)
hallitus@strengell.suvut.fi
sihteeri@strengell.suvut.fi

STRENGELLIEN SUKUSEURA RY

(perustettu 4.11.1973 Kuopiossa)

SUVUN ESIMIES

Jari Strengell
01.09.2018-27.06.2020

STRENGELLIEN SUKUSEURA RY:N HALLITUS

01.09.2018-27.06.2020

PUHEENJOHTAJA

Leena-Kaarina Brown

VARAPUHEENJOHTAJA

Jari J. Laiho

RAHASTONHOITAJA

Jaana Salminen

JÄSENET

Irmeli Hoffren,
Pia Hoffren,
Kirsi Strengell ja
Raija Satto.

VARAJÄSENET:

Liisa Nurmi ja
Pekka Strengell

*Kannen kuvassa
Art Director Tarja Hasanin
ideoimista Strengellien suku-
vaakuna-tuotteista vaakuna-
maskit.*

Kuva redbubble.com

PÄÄKIRJOITUS

Jäsenet ovat sukuseuramme tärkein voimavara

Tarkoituksenamme on järjestää sukuseuramme vuosikokous vielä kuluvan vuoden aikana. Ensimmäinen on kuitenkin suotavaa, että kaikki seuraavaan kokoukseen osallistuvat ovat saaneet rokotuksen pandemiaa vastaan, sillä emme halua vaarantaa yhdenkään kokoukseen osallistuvan terveyttä.

Vuonna 2023 on sukuseuramme 50 vuotisjuhlavuosi. Silloin viimeistään olisi toivottavaa, että hallituksen jäsenkunta muodostuisi nuorista sukuseuratoiminnasta kiinnostuneista henkilöistä. Olen huolissani sukuseuramme tulevaisuudesta, sillä uusien hallituksen jäsenten hankkiminen ei ole tuottanut tulosta. Miksi?

Kuten tiedämme aito kiinnostus sukututkimukseen, on lisääntynyt vuosi vuodelta ja erityisesti kiinnostus omaan geneettiseen alkuperään on lisääntynyt huomattavasti. Dna-testejä tehdään lisääntyvässä määrin kaikkialla maailmassa sekä Suomessa. Lisäksi televisiossa on sukututkimusohjelmia joissa "julkiksia" perehdytetään dna-testien avulla heidän sukujuuriinsa. Se jos joku on lisännyt ihmisten kiinnostusta ja innostusta oman sukunsa tutkimiseen. Ja kuten tiedämme kirkonkirjoihin ei sittenkään ole luottamista, vaan dna-testillä saadaan varmistus sukulaisuuteen.

Hyvänä lähtökohdana meidän Strengellien sukututkimukselle pidän sukuseuramme kirjaa ja sukuseuratoimintaa. Tärkeää on myös kirjata ylös tämän päivän tapahtumat ja sukutarinat, sillä tavoin kirjoitamme samalla historiaa tuleville sukupolvillemme. Pyydän teitä rakkaat sukuseuramme jäsenet lähettämään kirjoituksia perheistänne ikuistettavaksi tulevaan sukukirjaamme ja jäsenlehtemme sivuille. Ajatelkaa niitä tulevia sukupolvia ja sitä miten kiitollisia he kerran tulevat olemaan, siitä pienestä panoksesta, jolla olette rikastuttaneet heidän elämäänsä, ker-

tomalla omaa tarinanne kuvien ja tarinoin ikuistettavaksi sukuseurallemme.

Strengellien Sukuseura ry:n tarkoituksena on pitää yhteyttä sukulaisiin sekä kartoittaa suvun vaiheita vuosikymmenien takaa sekä kirjat tämän päivän tapahtumia, tuleville sukupolville. Teemme arvokasta työtä jälkipolville, tästä saamme kiittää edesmennyt Erkki Strengelliä, sukuseuramme perustajaa ja Strengellien suvun sukututkijaa.

KORONA (COVID-19)

2020 piti olla sukuseuran vuosikokous, ei ollut.

2020 piti olla serkkuni 70v syntymäpäiväjuhlat, ei ollut.

2021 piti olla enoni 95v syntymäpäiväjuhlat, ei ollut.

Korona karkotti ystävät

Korona eristi sukulaiset

Mikä näistä harmittaa kaikkein eniten,
kaikki em. harmittaa.

Olemme elossa ja se on kaikkein tärkeintä.

Koronatonta kevättä toivottaen

Leena-Kaarina Brown

(Enni Kaarina Strengellin tytär)

Strengellien Sukuseura ry:n puheenjohtaja

Koronaa paossa maalaismaisemissa

Maaliskuun 15. päivänä siirryin vaimoni kanssa Saimaan mökille pääministerin kielloista huolimatta, jossa saatoimme ottaa ke-
vään vastaan turvallisessa ympäristössä - ei-
hän Etelä-Savossa korona uhannut samalla
tapaa kuin Helsingissä.

Vastaavanlaista ja aivan ainutlaatuista ke-
vään tuloa emme olisi kokeneet Helsingissä,
vaikka luontoympäristö meitä kotonakin ym-
päroi. Järvi alkoi silmiemme edessä vapautua
jääpeitteestään, ensin avoimelta selältä ja
vähitellen sulaminen ulottui kotilahdellekin.
Muuttolintujen saapuminen oli riemastutta-
vaa. Ensiksi kuulin laulujoutsenien toivot-
tavan sulapaikoilla ja näimme niitä tepastele-
massa viimeisillä jään peittämällä alueella.
Sitten alkoivatkin komeat soidimenot, telkät
juhlaallisesti keikistellen ja isokoskelot toisiaan
seuraillen. Jopa yksinäinen kuikkakin löysi jo

Hyvää elämää mökillä koronavuonna.

kotijärvelle ja alkoi huudella kaihoisasti jär-
ven selällä. Unohtaa ei sovi myöskään kau-
lushaikaran ainutlaatuista puhahtelua, joka
ensikuulemalta vaikutti lehmän ääneltä. Se
puhkui useiden viikkojen ajan järven takana.
Myös vakitukselta järven äärelä selkälöki-
pari palasi takaisin kotiin muuttomatkalta. Pi-
hapiiriin ilmestyivät viherpeippo, punarinta ja
monenlaisia rastaita, jotka aloittivat kiirees-
ti pesärakennuspuuhansa. Juhannuksen
jälkeen alkoivat käet kukkua, ja sitäkin riitti
lähellä ja kauempana aamusta iltaan! Näin
pitkää yhtäjaksoista mökkelämää tähän ai-
kaan vuodesta emme olleet kokeneet, em-
mekä nähneet luonnon heräämistä voimallis-
esti uuteen kevääseen.

Jo Helsingistä lähtiessä asetin tavoitteeksi
tehdä valokuvakirjan perheemme yhteisestä
50 vuoden matkasta, jonka alkusysäys oli
vihkiminen Lapuan Tuomiokirkossa
16.5.1970. Onneksi vanhat paperikuvat oli
jo valittu ja digitoitu lähtiessämme mökille,
ja uudemmat kuvat olivat kovalevyllä
digimuodossa valmiina.

Urakka oli mittava ja ilo sen mukainen, kun
Ifolor postitti mökille kolme kappaletta 167
sivua sisältävää kirjaa, meille ja lapsillemme
omansa, siitä puhumattakaan, miten innostu-
neen ja yllättyneen vastaanoton kirjat saivat
lasten ja lastenlasten päästyä selailemaan
omia kirjojaan, kun palasimme Helsinkiin
varta vasten juhlimaan kultahäpäiväämme.

Tähän mökkelämää jämähdettiin sitten
koko kesäksi. Elämä kääntyi ikään kuin nurin
perin, kun vakitukselta asustimme mökillä, ja
Helsingissä vain piipahdettiin välttämättömiä
asioita hoitamassa. Mökillä oli nyt kerrankin
aikaa siivota pois vuosien aikana kertyneitä
turhia tavaroita, jotka kaikki otettiin auliisti
vastaan kierrätyskeskukseen. Peräkärrykuor-
mia vietiin sinne ainakin viisi, minkä jälkeen
nuoret alkoivat kalustaa omia tilojaan uuteen
uskoon. Ajankuluna olivat tietysti veneily, ka-
lastus ja eritoten kaikenlaiset remppahom-

mat, jotka aiemmin olivat ajan puutteessa
laiminlyöty ja jätetty tekemättä. Lapset per-
heeseen olivat mukana ahkeroinnissa loma-
aikana ja vaihteeksi hoitelivat kaupassa
käynnit. Muuten oleskelimme tosi tiiviisti
mökillä. Tyttären perheen kanssa sentään
teimme yhden patjanostoreissun Kuopioon.
Onneksi kaupasta löytyi myös ihania dino-
sauruksia täydentämään Benin (5v) ja To-
maksen (3v) dinosauruskokoelmia. Lounas

Puijon tornin pyörivässä ravintolassa oli pojis-
ta koronakesän huippu, jota vielä syksylläkin
on muisteltu. Meidän aikuisten alkusyksy ku-
lui myös mustikkametsässä, sillä suuria mar-
joja riitti sankokaupalla niin meidän perhe-
kunnalle kuin kylään kutsutuille ystävillekin.
Tästä syystä voimme todeta yhteenvetona
mökin korona-ajasta, ei paha! ♦

Ristiinassa 6. syyskuuta 2020.
Kalevi Saarelainen

Markku Strengellin kertomus Korona-ajalta 2020

Kesällä tein yhden matkan Tallinnaan
(<https://youtu.be/vi8H72iyw4I>) 4.7.2020,
Hämeenlinnassa Naivistit liitalassa – näyt-
telyssä kävin ja Tampereelle. Ruuhkaa ei
ollut. Matkojen jälkeen olin omaehtoisessa
karanteenissa.

Suurin muutos on ihmisten tapaamisten
jääminen. Yhdistysten kokoontumiset ja
tapahtumat ovat poissa. Veneretket yhdistyk-
sen veneellä, retket ja harrastukset ovat ne-
tissä. Joitakin omia marjaretkiä luontoon on
tullut tehtyä.

Polkupyörämatkoja lisäsin, kun 70 täyttä-
neitä pyydettiin välttämään bussien käyttöä.
Vuokraamalla peltopalstalle on matkaa nel-

Kimalainen
aurionkukalla

Matara-
kiitäjän toukka

Perunaa ja
herneitä

Viita-
Sammakko (?)

jä kilometriä ja olen siellä
käynyt 2 – 3 kertaa viikos-
sa vuoden 2020 viljelysten
aikana.

Matkareittiä olen vaih-
dellut joten tosiasiaa
olen ajellut lähes 10 km
palstamatkoilla. Kaupois-
sa käytän maskia ja yritän
tuoda paljon ostoksia
kerralla.

Leipomistani olen
lisännyt luovasti - helppo-
la tavalla. En ole osta-

28.12.2020 uunilamppu sammui

nut muuta leipää kuin joitakin kertoja tummaa leipää, karjalanpiirakoita ja pikkuleipiä. Vaaleata leipää ostin, kun halusin kirjolohen ja siian uuni- paistosta jäävät öljyt / rasvat imeyttää leipään ja syödä.

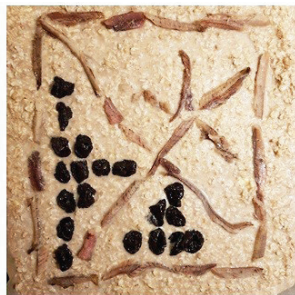
Ripaus hiivaa, sämpyläjauhoa, nestettä, hämmennystä ja ajan hallintaa ja aisteja. Jauhoihin voi lisätä leivinjauhetta, myslää ja puurohiutaleita, puuroja, hernekeittoa. Harkinnan mukaan tai ei ollenkaan: suolaa,

sokeria, rapsiöljyä tai voita. Nesteenä voi käyttää vettä, mehuja, piimää tai jogurtta. Taikina liinan alle. Kohoaminen nopeutuu esim. pitämällä taikina-astiaa lämpimässä vedessä. Piirakka taikina kaadetaan pellille (paistopaperille) ja päälle: marjoja, hedelmiä, vihanneksia, säilykkeitä tai kypsennettyjä lihatuotteita ♦

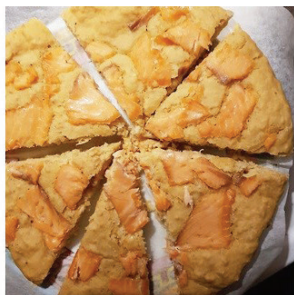
Kuvat ja juttu Markku Strengell

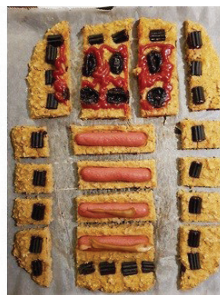
Sämpylät.
Taikina vaivattu

Savusilakkaa ja luumuja.
Piirakka taikinoita en vaivannut

Uunissa kypsytettyä siikaa tai lohta aseteltu taikinan päälle

Nakit ja laktrisia

Nötkött ja kahvi

Marjoja

Luumuja ja ketsuppia

Rusinoita ja juureksia

Kinkku paistettu ja leikattu. Paistorasva kierrätykseen.

Hoksauta Minut -hanke auttaa yksinäisiä vanhuksia

Irmeli Hoffren muistuttaa, että moni ikäihminen kokee itsensä yksinäiseksi. Syynä voi olla leskeytyminen, oman toimintakyvyn heikkeneminen tai muu elämänmuutos.

Viime vuosi oli poikkeuksellinen sekä nuorille että vanhoille koronapandemian vuoksi. Vuosi toi mukanaan erilaisia rajoituksia ja niiden vuoksi tapaamiset sukulaisten ja ystävien kanssa eivät olleet mahdollisia ja yhteiskunta ikään kuin sulkeutui.

Moni on tuntenut itsensä syrjäytyneeksi ja yksinäiseksi. Yksinäisyys heikentää elämänlaatua, altistaa erilaisille sairauksille ja lisää mielenterveys ongelmia. Moni ikäihminen kokee itsensä yksinäiseksi. Syynä voi olla leskeytyminen, oman toimintakyvyn heikkeneminen tai muu elämänmuutos.

Porvoon suomalainen seurakunta käynnisti syksyllä 2019 Hoksauta Minut -hankkeen. Hanke on yksi Ikä Arvokas -hankkeen kehittämistä etsivän ja osallistavan vanhustyön menetelmistä ja liittyy "Uusia polkuja seurakuntaan" -projektiin.

Tarkoitus on löytää yli 75-vuotiaita ikäihmiä, jotka kokevat olevansa yksinäisiä, syrjäytyneitä ja ovat palveluiden ulkopuolella ja saada heidät tarkoituksenmukaisten palveluiden piiriin. Välineenä on Hoksauta Minut -kortti. Kortti saadaan arjen ympäristössä kohtaamilta ihmisiltä. Korteja on jaettu Ruorissa Omenamäen palvelukeskuksessa.

Lisäksi monet vapaaehtoistoimijat ja eri järjestöt ovat osallistuneet jakeluun. Kortti palautuu postin kautta seurakunnan diakoniatyöhön, josta diakoniatyöntekijä ottaa yhteyttä puhelimitse ja tekee tarvittaessa kotikäynnin ja näin ihminen voidaan ohjata tarkoituksenmukaisen palvelun piiriin tai etsitään vapaaehtoinen ystävä. Porvoon kaupungin kanssa tehdään yhteistyötä. Päätöksen tekee ihminen itse siitä, haluaako hän osallistua.

Toiminta jatkuu näin koronan aikaanakin ottaen huomioon tarvittavat toimenpiteet. Hanke päättyy tämän vuoden syksyllä ja tarkoitus on, että vapaaehtoiset jatkavat hyvin suunniteltua ja tehtyä toimintaa.

Toivotaan, että tämä vuosi on edellistä parempi kaikin tavoin. Tällä hetkellä tunnelin päässä on jo hiukan valoa ja pääsemme mahdollisesti eroon pandemiasta koronarokotteen avulla. Koronarokotus kannattaa ottaa silloin, kun siihen on mahdollisuus. ♦

Irmeli Hoffren (KOK.),
Seurakunnan luottamushenkilö, Porvoo

Kuva: Arkisto/Vanhustyön keskusliitto/
Jenni-Maria Kononen

Strengellien suvussa on ollut ja on pappeja, diakoneja ja kirkko- valtuuston jäseniä

Suomessa "kirkkolaki määrää, että evankelis-luterilaisen kirkon seurakunta huolehtii sen alueella tapahtuvasta hengellisestä kasvatuksesta ja opetuksesta, jumalanpalvelusten pitämisestä, kirkollisista toimituksista, sielunhoidosta, diakonia ja lähetystyöstä sekä kristillisen sanoman palvelu- ja julistustehtävistä.

Lisäksi hautaustoimilailla seurakuntien tehtäväksi on määrätty yleisten hautausmai-

Sukumme esivanhemmissa on useita kirkonmiehiä ja eräs heistä oli Johan Gustaf Strengell (1793-1872), Sakkolan kirkkoherra, lääninrovasti.

"Johan Gustaf Strengell yksinkertaisti saarnapuhetta niin, että kansa rupesi käymään kirkossa, kun ymmärsi saamaa. Hän käytti ensimmäisenä kirkolliskokouksessa pöytäkirjaan suomen kieltä".

Johan Gustaf Strengell jakoi ruokaa nälkävuosina (nälkävuodet 1857-1868) kerjäläisille. Hän toimi 45 vuotta Sakkolan kirkkoherrana, lopulta lääninrovastina. (Sakkola on luovutetussa Karjalassa).

Lähde: Sakkola-museo Lempäälä.

"Johan Gustaf (Gustaf Johan) Strengell (sukutaulu 1465) (Äiti Christina Strengell, sukutaulu 1464). Syntynyt 11.5.1793 Kuopio. Lääninrovasti, vihitty 14.2.1828 Pyhäjärvi. Hänet kirjoitettiin jo nuorena Kuopion triviaali-kouluun oppilaaksi. Hän meni sitten Porvoon

den ylläpito ja hautapaikan osoittaminen oman kunnan asukkaille.

Luottamuselimenä Evankelis-luterilaisessa kirkossa toimii seurakunnan työtä koskevia päätöksiä tekevä kirkkoneuvosto tai seurakuntaneuvosto. Ylintä päätösvaltaa käyttää seurakuntavaaleilla seurakunnan jäsenistä valittu kirkkovaltuusto ja seurakuntayhtymässä yhteinen kirkkovaltuusto."

Lähde: Kirkkolaki.

Johan
Gustaf
Strengell

gymnasiumiin 20.12.1806. Toimi pappina Mikkeliissä vuosina 1814-1817, sen jälkeen kappalaisena Helsingissä 1818-1820, virkaatekevänä vuoteen 1826, jonka jälkeen Sakkolan kirkkoherrana ja lääninrovastina, sangen pitkän aikaa (45vuotta). Kuollut 79-vuotiaana 16.6.1872 Sakkola. - Puoliso Agata Blondina Wolter. Syntynyt 28.2.1804 Pyhäjärvi. 12 lasta, joiden kaikkien syntymäpaikka on Sakkola. Kuollut 75-vuotiaana 9.12.1879 Lappeenranta.

STRENGELLIEN SUKUSEURA RY • JÄSENLEHTI 1/2021

Johan Gustafin äiti oli Christina Strengell (Äidin isä Olof Strengell, sukutaulu 1295). Syntynyt 23.5.1770 Kerisalo, Joroinen. Hän toimi karjakkona Kuopion pappilassa, vihitty 19.7.1801 Kuopio. - Puoliso Johan Kauhanen. Syntynyt 13.11.1774 Leppävirta, Saamainen. Hän toimi renkinä kotipaikkana Leppävirta ja myöhemmin työmiehenä kotipaikkana silloin Kuopio. Aviopuolisoille syntyi ennen avioliittoa lapsi: Johan Gustaf (Gustaf Johan) s.11.5.1793 Kuopio, hänet Johan Kauhanen tunnusti omakseen. Poika -kuten hänen äitinsä ja jälkeläisensäkin- kulki kuitenkin sukunimellä: Strengell."

Lähde: Strengellien Sukukirja s.380

Vapaakirkon pappi Kaarlo Juho (Karl Johan) Strengell (1867-1954)

Kaarlo Juho (Karl Johan) Strengell suutariinliike Koiviston kauppalassa (Koivisto on luovutetussa Karjalassa). Päätyönsä ohessa hän toimi myös Vapaakirkon pappina Koivistolla (1897-1938).

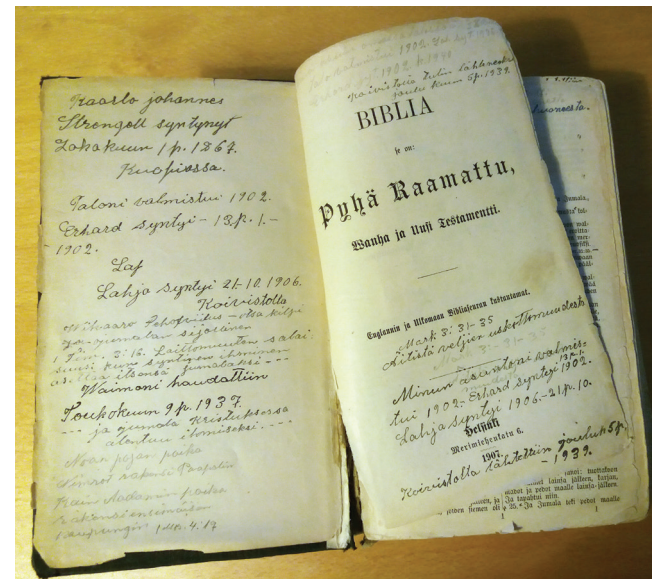
Kaarlo Juho (Karl Johan) Strengell (sukutaulu 1013) (Isä Adam Strengell, sukutaulu 951). Syntynyt 01.10.1867 Kuopio. Suutari, muutti Pietarista 11.4.1888 Lappeelle. Vihitty 1.5.1892 Lappee. Kuollut 87-vuotiaana

14.12.1954 Pälkäne. - Puoliso Wilhelmiina Seppänen. Syntynyt 4.12.1862 Rantasalmi. Muutti Taipalsaaresta 9.4.1892 Lappeelle. Perhe muutti edelleen Lappeelta 19.7.1897 Koivistolle, mukana tuolloin lapset Jalmari, Kaarlo ja Eino. Kaksoiset Olga ja Emmi s. 1893 olivat kuolleet ennen kyseistä muuttoa. Avioliitosta on kahdeksan lasta. Kuollut 74-vuotiaana 1937.

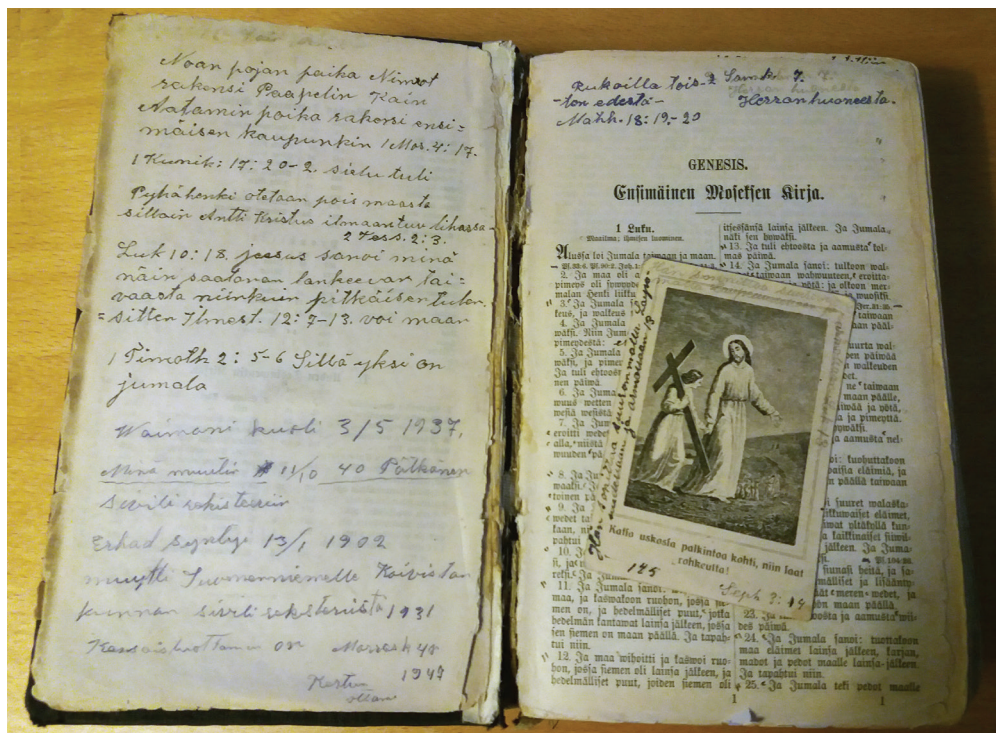
Lähde: Strengellien Sukukirja s.279.

Kaarlo Juho (Karl Johan) Strengell isoisäni isä, vanha-ukki. Minulla varhaislapsuudessa ni kunnia tuntea tuo värikäs ja leppoisa suutari-saamaaja. Vanha-ukki oli serkkuni Irmeli Hoffren isän isoisä ja Jaana Partin äidin isoisä.

Kaarlo
Juho
(Karl
Johan)
Strengell

Vapaakirkon papin Kaarlo Juho (Karl Johan) Strengellin Biblia Pyhä Raamattu, Vanha ja Uusi Testamentti. Painos vuodelta 1907. Raamatun sisällä on hänen kirjoituksiaan, tekstin lomassa, marginaaleissa sekä pienillä paperipalasoilla. Joista tässä yhden paperilappusen tekstistä osittain lainaus "Math 28: 18-20. Menkää siis ja opettakaa kaikkea kansaa s.o Tehkää opettamalla opetuslapsia: Ei kastamalla! Ja sitte kastakaa heitä nimeen Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen..."

Ensimmäisillä sivuilla on merkintöjä tärkeistä tapahtumista esim. "Ranskan vallankumous oli 1792-1797", "Kaivon minä sain valmiiksi Heinäkuun 1p.1939", "Erhard oli Humaljoilla Toukokuun 20p. 1922 muonitusmestari", "Waimoni haudattiin Toukokuun 9 päivänä 1937", "Taloni valmistui 1902", "Erhard syntyi 13.p.1902", "Lahja syntyi 21.10.1906", "Koivistolta lähdettiin jouluuun 5p.1939", "Minä muutin 11/10 40 Pälkänen sivilirekisteriin".

Esittelen tässä muutamia sukumme jäseniä, jotka vaikuttavat Evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntatyössä tänä päivänä

Ensimmäisenä esittelyssä pastori Jaana Partti. Hänen äitinsä Asta Parttin (o.s.Strengell) isä oli Erhard Strengell, joka oli äitini Enni Strengellin isän Jalmari Strengellin veli. Vuoden 2020 jäsenlehdessä Jorma Laiho kirjoitti artikkelin "Mitä uutta tiedämme Strengelleistä?", jossa jutun väliotsake oli "Sotilaita muitakin kuin Samuel" mm. Alikersantti Erhard Strengell, joka kaatui talvisodassa 4.12.1939 Uomaalla. Jorman artikkelin otsikkoon viitaten, sattumaa vai johdatusta mutta nyt tiedämme uuden asian Strengelleistä, sen että Jaana on meidän

molempien äitien serkun tytär.

Sukuseuran puheenjohtajan ominaisuudessa pidän yllä jäsenluetteloa, ja näin ollen, sukuseuramme jäsenten nimet ovat iskostuneet muistiini. Nähdessäni "Vuoden 2019 pappi Jaana Partti" jutun www.akilittot.fi/pappisliitto sivustolla, niin pohdin, että tuo sukunimi tuntui jotenkin tutulta. Tarkistin asian Strengellien Sukuseura ry:n sukukirjasta, ja löytyihän se sieltä, kyseessä oli jäsenemme Asta Partti. Yllätykseni oli suuri kun minulle selvisi, että hän on äitini serkku, lähisukulainen josta

Pastori
Jaana
Partti

en ollut koskaan kuullut mitään.

Kirjoitin Jaanalle ja pyysin lupaa saada kopioida sivulla olleen haastattelun kuvineen, sekä julkaista sen Strengellien sukuseuran jäsenlehdessä. Sain luvan, ja nyt tekin voitte lukea tuon mielenkiintoisen jutun lehtemme sivuilta.

Tiina Strengell

Toisena esittelyssä on diakonissa Tiina Strengell.

Olen tutustunut häneen sukuseuramme vuosikokouksessa 2018 Kajaa-nissa. Silloin en vielä tiennyt, että hän kuuluu samaan sukuhaaraan kanssani. Tiinan ja minun esi-isä on Samuel Strengell, joka oli kantaisämme Olof Strengellien esikoispoika (sukutaulu 1).

"Samuel Strengell (Strängghell) (sukutaulu 2). Syntynyt 1688 Iisalmi, Kuopio. Sotilaspiipari = rummunlyöjä, myöhemmin maanviljelijä. Hän on toiminut mm. sotilaana ja torvensoittajana. Norjaan tehdyllä sotaretkellä hän joutui sotavangiksi, mutta karkasi ja palasi Suomeen. Toimi sitten maanviljelijänä Pieksämäen Valkeamäessä."

Lähde: Strengellien sukukirja s.49.

STRENGELLIEN SUKUSEURA RY • JÄSENLEHTI 1/2021

Irmeli Hoffren

Kolmantena esittelyssä Porvoon Evankelis-luterilaisen kirkon luottamushenkilö Irmeli Hoffren.

Irmelin isä oli Eino Strengell, minun äitini vanhin veli ja Jaana Parttin äidin serkku.

Irmeli on koulutukseltaan sairaanhoitaja, hän osallistuu aktiivisesti Porvoon suomalaisen seurakunnan toimintaan. Esimerkkinä mm. syksyllä 2019 Porvoon suomalaisen seurakunnan käynnistämä Hoksauta Minut -hanke. Hanke on yksi Ikä Arvokas -hankkeen kehittämistä etsivän ja osallistavan vanhustyön menetelmistä ja liittyy "Uusia polkuja seurakuntaan" -projektiin.

Irmeli Hoffrenin luottamustoimet seurakunnassa:

- Porvoon seurakuntayhtymän yhteinen kirkkovaltuusto 2014 - 2019 jäsen ja 2019-jäsen
- Porvoon suomalaisen seurakunnan seurakuntaneuvosto 2014 - 2019 jäsen ja 2019 - jäsen
- Suomalaisen seurakunnan palvelun johtokunnan. 2019 - vara pj.

Jari J. Laiho

Neljäntenä esittelyssä Salon seurakunnan luottamushenkilö Herastuomari Jari J. Laiho.

Hänen äitinsä oli Elna Strengell minun äitini Ennin sisar ja Jaana Parttin äidin

serkku.

Jari on ammatiltaan ilmavoimien kapteeni evp. joka eläkkeelle jäätyään on osallistunut aktiivisesti Salon seurakunnan toimintaan.

Serkkuni Jari J. Laiho on "Pitkänlinjan yhdistys- ja järjestöaktiivi, sekä kotiseudun ja sen palvelujen puolestapuhuja. Perheeseen kuuluu vaimo kaksi lasta ja 7 lastenlasta. Salon vanhusneuvoston puheenjohtaja. Erityisasiantuntija Eläkeasiain neuvottelukunnassa. Eläkeliiiton Halikon yhdistyksen puheenjohtaja. Työskentelee Halikon vanhustenkotiyhdistyksen hallituksen puheenjohtajana. Lisäksi hänellä on laaja-alaista hallitus kokemusta yli 22 yhdistyksestä. Rakennusalan korkeakoulututkinto perinnerakentamisesta, hän harrastaa kuorolaulua kolmessa kuorossa."

Lähde Jari J. Laiho FB-sivut

Strengellien sukuvirsi.

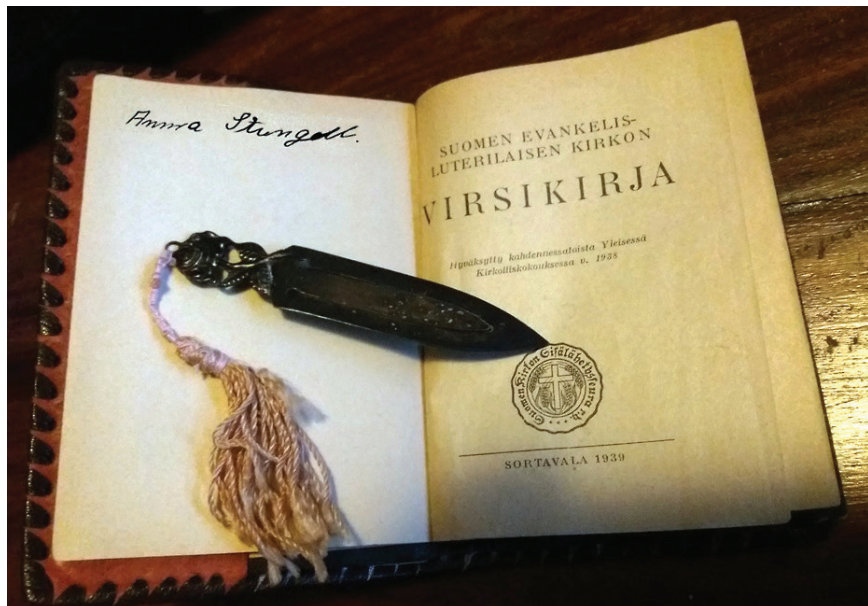
Etkö ole, ihmisparka, Ihmis parca virren on kerrottu olevan Strengellien suvun sukuvirsi.

Sukumme kantaäiti oli Beata Cajanus, Olof Strengellin aviovaimo, siten onkin luon-

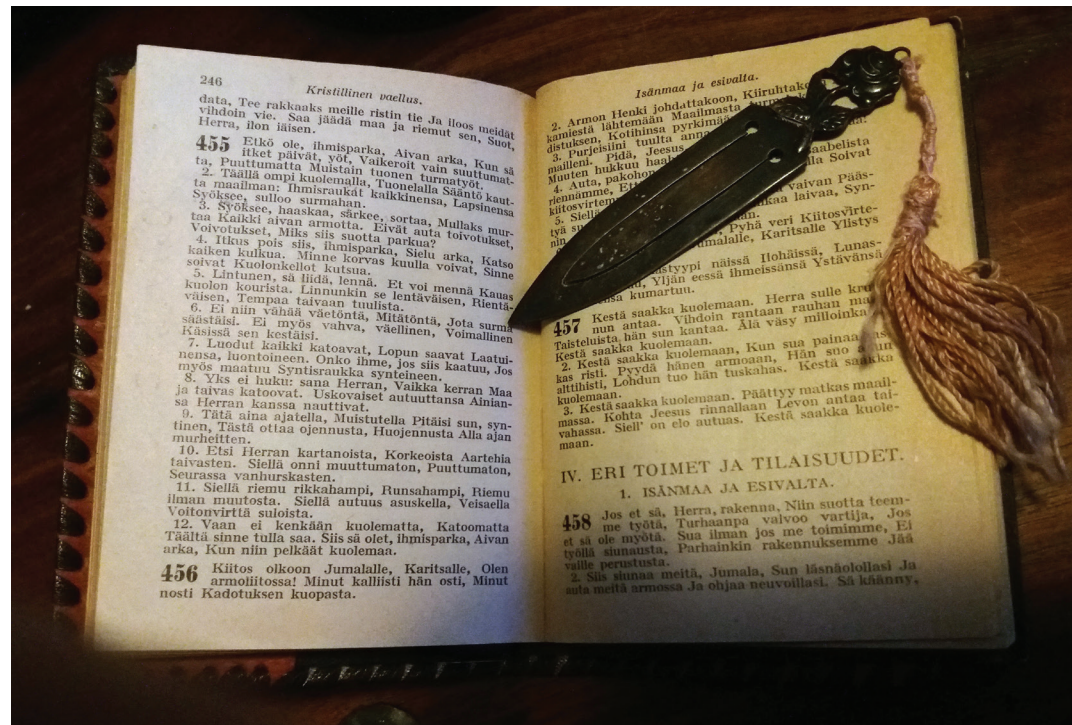
Jari J. Laiho luottamustoimet ja tehtävät seurakunnassa:

- Kirkkovaltuutettuna vuodesta 1994 - Halikon seurakunta nyk Salo
- Salon seurakunta Kirkkovaltuusto 2019–2022, valtuutettu
- Salon seurakunta Kirkkoneuvosto 2019–2020, jäsen
- Salon seurakunta Kiinteistö- ja hautaus-toimen johtokunta 2019–2022, varapj.
- Suomen kirkkomusiikkiliiton hallitusjäsen 2017–
- Varsinais-Suomen Kirkkomusiikkipiiri ry:n piirihallitus puheenjohtaja 2013 – puheenjohtaja Halikon kirkkokuoro. 1998–

tevaa, että Johan Cajanuksen arkkiveisu on meidän sukuvirtemme. Vanhassa virsikirjassa virren numero oli 455, uudessa virsikirjassa sen numero on 612.

Kuvassa isoäitini Anna Strengellin virsikirja, jonka virret oli hyväksytty kahdennessatoista Yleisessä kirkolliskokouksessa vuonna 1938.

VIRREN TARINA

612 Etkö ole, ihmisparka

"Vuoden 1701 Vanhan virsikirjan ylivoimaisesti merkittävin kotimainen uutuus oli 25-vuotiaana 1681 kuolleen Johan Cajanuksen Etkös ole, Ihmis parca. Tämä mahtava tutkielma katoavuudesta ja kuolemanpelon torjuntavirsi on "ihailtava, Ruotsin vallan ajan köyhän suomalaisen runouden ylhäinen ja harvinainen klassikko" (Kai Laitinen). Osa siitä on edelleen, kylläkin vahvasti muokattuna, virsikirjassa."

"Johan Johaninpoika Cajanus, syntyi Paltamossa, missä hänen isänsä oli pappina. 15-vuotiaana hän kirjoittautui Upsalan yliopistoon. Valmistuttuaan perusteellisten opintojen jälkeen maisteriksi hän tuli 1680 filosofian ylimääräiseksi professoriksi Turkuun. Liiallisen työn aiheuttama sairaus johti varhaiseen kuolemaan. Virren Etkö ole, ihmisparka Cajanuksen kerrotaan kirjoittaneen omaksi lohdutukseksi." "Arkiveisun julkaistiin

hänen kuoleman jälkeen 1683, se julkaistiin hänen serkkunsa Erik Erikinpoika Cajanuksen toimittamaan 1701 vuoden virsikirjaan muokattuna numero 278 ja on nykyisessä vuoden 2021 virsikirjassa vahvasti muokattuna numero 612 (vuoden 1938 virsikirjassa numero 455).

Arkiveisun ensimmäinen säkeistö kuuluu:

*Etkös ole Ihmis parca
aiwan arca,
Coscas itket ylen öitä,
Coscas suret suuttumata,
puuttumata,
Coucon mustan Murha-toitä."* ♦

Lähde: virsi-612-etko-ole-ihmisparka/Tauno Väinölä ja oulu.fi/~jhissa/Cajanus.htm#Taulu041

Toimitus Leena-Kaarina Brown
(Enni Strengellien tytär)

Vuoden pappi 2019: Jaana Partti

Vuoden pappi Jaana Partti on tehnyt sateenkaarityötä Kalliossa 20 vuotta

Kuva: Teemu Mattsson

Julkaistu 14.11.2019

Suomen kirkon pappisliiton hallitus on valinnut Vuoden papiksi 2019 Kallion seurakuntapastori Jaana Partin. Valinta julkistettiin 4.11. liiton syysvaltuuston iltajuhlassa Vantaalla.

Valinnan perusteluissa todetaan, että Jaana Partti aloitti 1990-luvulla urauurtavan yhteisöllisen toiminnan sateenkaariväen keskuudessa Kallion seurakunnassa. Tuohon aikaan seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjä ei seurakunnissa huomioitu. Oli yleinen kokemus, etteivät nämä vähemmistöt olleet tervetulleita messuun. Partti kuunteli yhteisössään heikoimpien ryhmien ääntä ja tarttui silloisen kirkkoherransa pyynnöstä uuteen haasteeseen luoda sateenkaariväelle oma turvallinen messuyhteisö. Tämä vaati erityistä siviilirohkeutta ja itsensä alttiiksi laittamista. Tänä vuonna sateenkaarityötä on tehty Kalliossa 20 vuotta.

"Sateenkaarityön historia on ollut kivikkoinen", Jaana Partti kertoo työn alkuvaiheista vuonna 1999.

"Seurakuntaneuvosto kielsi pitämästä sateenkaarijumalanpalvelusta Kallion kirkon tiloissa, mutta saimme syksystä 1999 eteenpäin luvan viettää iltavespereitä Tuomiokirkon kappelissa. Ehtoollislupa heltisi vasta vuonna 2004. Tämäkin poiki valituksia tuomiokapituliin. Vuonna 2011 Kallion ja Alppilan seurakunnat yhdistyivät ja saimme tulla 'kotiin'. Siitä lähtien messut on pidetty Alppilan kirkossa."

Partti kertoo, että pienestä porukasta tuli kasvava messuyhteisö. Messuun tulee väkeä Helsingistä ja lähiympäristöstä ja aikoinaan kauempaakin Suomesta. Nykyään muuallakin Suomessa järjestetään sateenkaari-messuja.

"Motivaationi sateenkaarityöhön nousee evankeliumeista: Jeesuksen tavasta suhtautua erilaisiin ihmisiin sekä luomisteologiasta. Jokainen ihminen on Jumalan kuva juuri sellaisena kuin on."

Valitsemalla Jaana Partin vuoden papiksi Pappisliitto haluaa nostaa esiin papin, joka elää seurakuntalaistensa parissa, heitä kuunnellen ja puolustaen, kuin isä Camillo konsanaan.

"Muutokset lähtevät aina ruohojuuritasolta – yksinkertainen, avoin mieli riittää. Olen tavallinen seurakuntapappi, jonka tehtävä on olla ihmisten matkakumppanina, olenhan osallinen samasta ihmisyydestä, sekä kuunnella toisia ja tarpeen tullen toimia heidän puolestapuhujanaan."

Jaana Partti on syntynyt Mikkeliissä 1960. Hän on valmistunut teologian maisteriksi Helsingin yliopistosta 1990 ja vihitty samana vuonna papiksi Helsingissä. Hän on työskennellyt koko virkauransa Kallion seurakuntapastorina.

Vuoden papin harrastuksia ovat musiikki, kirjallisuus ja kuvataide. ♦

Haastattelupyynnöt: Jaana Partti, p. 050 3803 289, sähköposti jaana.partti@evl.fi.

Lisätietoja: Apulaistoiminnanjohtaja Merja Laaksamo, p. 050 5423 664, merja.laaksamo@akiliitot.fi

Lähde: www.akiliitot.fi/1037-vuoden-pappi-2019

Jaana Partti haluaa avata kirkon oven jokaiselle kirkkoon kaipaavalle.

Tiina Strengell vs. Diakonissa Mikkelin tuomiokirkko- seurakunnassa

Tiina Strengell

Tiina Strengell työskentelee Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnassa vs. diakoniatyöntekijänä.

Kätilö - sairaanhoitajaksi Tiina on valmistunut vuonna 1999 ja hän on työskennellyt pitkään sairaanhoitajana kotisairaanhoidossa ja terveyskeskuksen vuodeosastolla ja viime vuosina vanhusten perushoitotyössä.

Vuodesta 2008 alkaen Tiina on toiminut myös sivutoimisena sielunhoitoterapeuttina valmistuttuaan vuonna 2008 täydennyskoulutus luonteisesta RE terapeuttisen sielunhoidon koulutuksesta. Sielunhoitoterapia sijoittuu perinteisen sielunhoidon ja psykoterapian välimaastoon ja siinä yhdistyy sekä hengellinen että psykologinen ymmärrys. Tämä kaikki koulutus ja työkokemus on ollut valmistamassa Tiinaa nykyiseen työhön

seurakunnan diakoniatyössä, jossa hän saa ja on mahdollista käyttää kaikkea osaamistaan seurakunnan yhteydessä. Tähän yhteyteen Tiina on kasvanutkin jo lapsuudesta asti.

Tiina valmistui diakonissa - sairaanhoitajaksi (AMK) keväällä 2018 ja kirkon diakoniatyön virkaan Tiina vihittiin 16.2.2020. Tiina on kiitollinen, että voi seurakunnan diakonia työssä työskennellä kaikista haavoittuvammissa asemassa olevien ihmisten kanssa.

Tiinalle rakkaita ja tärkeitä harrastuksia ovat musiikki ja moottoripyöräily kyytiläisenä. Viime vuosina musiikkiharrastus on painottunut musiikin kuuntelemiseen ja live-keikoilla käymiseen. Tiina on lapsesta asti laulanut myös kuoroissa mutta viime vuosina lauluharrastuksessa on ollut taukoa. ♦

Strengell-suvun varhaisista vaiheista ja väärinkäsityksistä

Strengell-suvun alkuperää on ensimmäisen kerran käsitelty kirjallisesti professori Pekka Lappalaisen tutkimuksessa jo vuonna 1975. Eräitä arveluja sekä kantaisä Olofista että kantaäiti Beatasta on esitetty myös sukukirjassamme vuodelta 2005. Tämän lisäksi suvun juuria on etsitty lähinnä nimen perusteella milloin Sveitsistä, milloin sotilasnimi Streng tai Sträng käytäneistä sotilaista. Näitä tarinoita esiintyy edelleen jopa sukuseuramme sivuilla. Asiaa on käsitelty myös Erkki Strengell ainakin jäsenlehdissä N:o 1, kevät 2015 ja N:o 1, kevät 2017 sekä minä kirjoituksessani N:o 1, 2016.

Melkoisen sotkun näiden varhaisten vaiheiden tutkimukseen ovat tuoneet nuo digitaaliset sukututkimussivut, joista erikseen on mainittava Geni sekä My Heritage. Varsinkin Geni on hyvin helppokäyttöinen, mutta satunnaisen käyttäjän käsissä jokseenkin petollinen.

Serkkuni Leena Brown on innokas Genin käyttäjä ja myös DNA-sukututkimukseen perehtynyt. Pari kuukautta sitten Leena kertoi yllättäen löytäneensä Genin avulla Olofin esiisiä. Hämmästyneenä aloin tutkia tätä ja ihmettelin Genin tietoja. Niissä ei ollut mitään viitteitä eikä sivuja päivittänyt henkilö vastannut Leenan tiedusteluihin. Nimet sivuilla olivat minulle tutun oloisia ja viittasivat Streng-sukuun. Samalla minulle selvisi, että nämähän olivatkin niitä vanhoja spekulatioita sukuseuramme sivuilta. Joku reipas tutkijan alku oli ne sieltä löytänyt ja sen kummemmin ihmetelemättä vienyt ne Geniin. Mitään uutta ei siis ollut, vaan virheellinen tieto alkoi elää omaa elämänsä.

Toistan tässä mitä Erkki ja muut Kuopion seudun sukututkijat olivat oikeasti löytäneet. Kuopion kansalaisopistossa oli ollut sukukirjan julkaisun jälkeen koolla Kuopion asutusta vuosina 1540–1625 tutkinut opintopiiri. Erkki oli jo aiemmin poiminut Kuopion ja lisälmen käräjäoikeuden pöytäkirjoista kaikki Strengell,

Stränghäälm tms. nimisten oikeusjutut. Kursille osallistunut nyt jo edesmennyt ruotsin ja saksan kielen lehtori Paula Kainulainen paremmin vanhaa ruotsia ja käsialoja tuntevana löysi nopeasti uutta tietoa. Tarina on julkaistu pidempänä sekä sukuseuran sivulla artikkelissani ja tuossa 2017 numerossa Erkin kertomana.

Nimismies Olofin vaihteita valaisevat löytyneet tiedot ovat lisälmen käräjiltä helmikuulta 1689, mikrofilmirulla Es 2005, sekä samaa asiaa koskevat tiedot Kuopion kihlakunnan talvikäräjillä helmikuussa 1696, mikrofilmirulla Es 2007. Kuopion talvikäräjillä 1696 Olof on jo nimismies, mutta 1689 vielä renki luutnantti Gustav Lorenz von Birkenholzin talossa. Von Birkenholz myös mainitsee Olofin olleen renkinä seudulla vasta pari vuotta, hänen sukunimensä oli tuolloin vielä Finberg ja hän oli kotoisin Ruotsin Strängnäsistä. Tästä voimme päätellä, että Olof on tullut Kuopion seudulle vasta 1680-luvun puolivälissä.

Useissa aikaisemmissa sukumme tarinoissa on väitetty Olofin pojan Samuelin syntyneen jo 1682, jossain toisissa teksteissä taas 1688. Tiedossani ei ole, mihin ne perustuvat, mutta todennäköisiä ne eivät minun mielestäni ole edes lisälmen käräjien tapahtumien perusteella. Niissähän Olofia syytellään salavuoteudesta, avioliitosta tai lapsista ei ole mitään mainintaa, vaan käräjillä esiintynyt renki Olof on todisteiden mukaan perheetön. Samuelista on enemmän tarinaa omassa artikkelissani. Käräjillä häntä kehoitettiin naimisiin piika Elinan kanssa, jonka kanssa hän oli syytteessä salavuoteudesta. Naimisiin hän ei mennyt ja molemmat saivat sakot. Asiaan oli palattu vielä uudestaan 1696, jolloin Olof oli jo nimismies. Tällä kertaa juttu jäi siihen, Olof oli rikoksen jo sovitannut.

Von Birkenholzista löytyy jonkin verran tietoja. Ruotsin aateliskalenterin mukaan kyseessä on vanha Brandenburgilainen, nyt jo sammunut suku. Ruotsi-Suomeen suku ▶

tuli 1500/1600-luvun taitteessa ja asui mm. Yläneellä. Gustav Lorenz oli syntynyt 1662 ja oli myöhemmin mm. Uudenmaan Rykmentin majoitusmestarina. Vänrikki hänestä oli tullut 28.11.1679 ja luutnantti 4.3.1684. Tarkemmat vaiheet ovat vielä selvittämättä, mutta von Birkholz komennettiin todennäköisesti Uudenmaan rykmentistä Savoon järjestelmään Savon jalkaväkeä, jonka ruotujako uudistettiin 1695.

Toistan vielä lyhyesti, mitä nyt varmasti tiedämme. Olofin entinen sukunimi oli siis kiistatta Finberg. Nimismieheksi tullessaan sukunimi muuttui Stränghell, Stränghiel tms. muotoon. Nimi viittaa hyvin vahvasti kotikaupunkiin Ruotsissa. Hän oli kotoisin Ruotsin Strängnäsistä ja ilmiselvästi siis ruotsinkielinenkin. Mitään tekemistä Streng-suvun kanssa ei Strengell-suvulla ole, vielä vähemmän yhteyksiä Sveitsiin. Tämän jo Erkki totesi lehdessämme 2017.

Muitakin pikku virheitä ja väärinkäsityksiä on sukukirjassamme. Olofin poika Samuel oli urhea sotilas, kuten tiedämme. Erään katselmuksen otsikko on sukukirjassa muodossa "Kenraali Munsterin rulla". Kyseessä on kuitenkin General munster rulla eli suomeksi vain Yleinen katselmusluettelo.

Tällä hetkellä pengon eräitä suvun myöhempiä vaihteita. Selvittelyn alla on mm. Samuel Strengellin sotilastorpan sijainti Piekämäen Valkiamäellä Virtasalmen lähetyksillä. Samuelin lisäksi suvussa on myöhempiäkin sotasankareita. Tällainen oli Samuelin veljen poika, 30.3.1736 syntynyt Olof Strengell. Hän asui Kerisalossa ja oli Ala-Savon komppanian rakuuna N:o 124. Tämä Olof osallistui Hattujen sodassa katastrofaaliseen Lappeenrannan taisteluun 1742 pelastaen erään ruotsalaisen upseerin hengen. Myös tätä sukuhaaraa on edelleen elossa.

Myöhemmistä urheista sotilaista voi mainita tänä vuonna 30.1.2021 95 vuotta täyttävän enoni Ensio Strengellin. Ensio puolusti maata nuorena poikana kuuluisa Teikarin verisessä taistelussa. Ensio selvisi taistelusta vammoitta harvojen joukossa ja lieenee tällä hetkellä sukumme vanhin elossa oleva henkilö. ♦

*Jorma Laiho
(Elna Laihon os. Strengellin poika)*

Mitä vanhat valokuvat voivat kertoa sinulle esivanhemmistasi

Jos olet löytänyt vanhoja sukukuvia, niin sinulla on arkullinen "sukututkimuskultaa". Mikään ei oikein vedä vertoja sille, kun voit katsoa esivanhempiasi silmiin.

Vanha sanonta "Yksi kuva vastaa tuhatta sanaa" pitää erityisen hyvin paikkansa, mitä tulee valokuvii ihmisiin, jotka elivät kauan aikaa sitten.

Joskus perhekuvat sisältävät täydelliset tiedot joko suullisen selityksen muodossa joltain sukulaiselta tai kirjoitettuna kuvan taakse. Tiedoissa voi olla esim. valokuvan ottamisen ajankohta ja paikka, kuvassa olevan henkilön nimi tms.

Valitettavasti näin ei useinkaan ole. Vaikka taakse olisi merkitty jotain, ei voi aina ol-

la varma, että ko. merkitsijä on muistanut ne oikein.

Muista aina kysyä haastateltavalta lupa tietojen sekä kuvien julkaisemiseen, Strengellien Sukuseura ry:n julkaisuihin kuten, -sukukirja, -jäsenlehti ja suljetussa -Facebook sivulla jne.

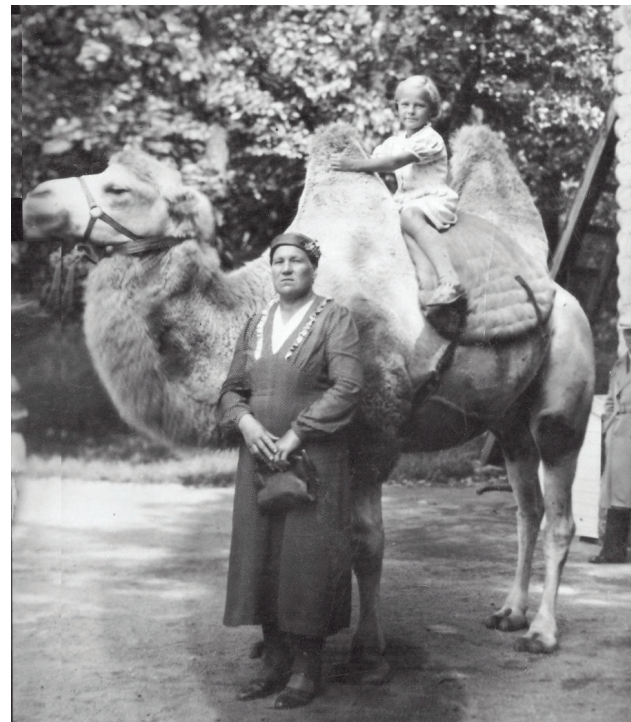
Hyvä uutinen on, että voit oppia paljon tutkimalla itse kuvaa.

Mitä valokuvat voivat kertoa

Valokuvaus keksittiin 1800-luvun puolivälissä, ja aluksi se oli kallista ja vaivalloista. Vain varakkailla perheillä oli varaa kuvauttaa itseään, eikä sitä tapahtunut kovin usein. Kun kotikamerat yleistivät, otettiin kuvia yleensä vain juhlapäivinä kuten jouluna tai muodollisissa tilaisuuksissa kuten häät.

Joten jos sinulla on virallinen, tilattu muotokuva perheestä tai henkilöstä 1800-luvun puolivälistä 1900-luvun alkupuolelle, niin tiedät heistä ainakin, että he eivät todennäköisesti olleet köyhiä.

Heitä on saattanut onnistua. Valokuvaaja on ehkä valinnut heidät kuvauksen kohteeksi asuin- tai työpaikan vuoksi tai hän on saattanut käyttää heitä malleina. Siinä tapauksessa heidän esiintymisensä valokuvassa ei ehkä kerro meille heidän vaurautestaan, mutta se voi kertoa meille muita asioita – kuten asiayhteyden ja kuvausympäristön ▶

Korkeasaari Helsinki. Anna Strengell o.s. Kajansinkko ja hänen nuorin lapsensa Elna Strengell.

Vasemmalla kuvassa Enni Kaunonen o.s. Strengell ja oikealla hänen sisarensa modisti-opiskelija Elna Laiho o.s. Strengell

Ylioppilaskuva. Helmi Hämälä o.s. Paasi, hänen äitinsä on Selma Paasi o.s. Strengell

Tässä muutamia asioita, joihin kannattaa kiinnittää huomiota.:

Vaatetus ja hiustyyli

Huomioi valokuvan henkilöiden vaatteet. Muoti muuttuu nopeasti, joten siitä saattaa olla apua määrittäessä kuvausajankohtaa. Millainen kampaus kuvan henkilöillä on? Onko miehillä parta tai viikset ja jos, niin kuinka ne on leikattu? Millaiset kaulukset ja onko naisilla hattu? Leveä- vai ohutlierinen? Millaiset kengät? Mikä on helman pituus? Tutki arvelemasi ajan muotia ja vertaile.

Vaatteet voivat myös auttaa päättämään, millaisessa tilanteessa kuva on otettu. Nuori nainen morsiuspuvussa huntuiheen? Onko morsiuspuku tai rippimekko musta vai valkoinen? Näkykö vihkisor-

Vihkikuva. Rauha Strengell o.s. Saari ja Eino Strengell

STRENGELLIEN SUKUSEURA RY • JÄSENLEHTI 1/2021

mus? Vai ovatko kaikki mustissaan viitaten suruun ja hautajaisiin?

Jos kuvan miehellä/miehillä on yllään uniformu, voit päätellä heidän olleen armeijassa. Uniformun tyypistä ja arvomerkeistä voit päätellä, missä hän on palvellut ja missä asemassa.

Asento, kasvojen ilmeet ja toiminta

Mitä kuvan henkilöt tekevät? Millaisia esineitä on kuvassa? Jos he vain katsovat kameraan, niin millaiset heidän asenionsa ovat?

Pitkän valotusajan takia varhaiset valokuvat muistuttivat ennen kaikkea maalattuja muotokuvia. Asennot olivat jäykkiä ja muodollisia, kasvojen ilmeet olivat vakavat. Hymyileminen yleistyi valokuvissa vasta 1920- ja 1930-luvuilla. Kun kamerat olivat edullisempia ja valotusaika lyhyempi, otettiin rehellisempiä valokuvia ja kohteet olivat rennoissa tai spontaaneissa asennoissa. Spontaanimmat kuvat, mahdollisia 1900-luvulla, kun kamerat paranivat.

Epävirallisissa kuvissa saatettiin henkilöt järjestää siten, että siitä näkyi heidän keski-

näinen suhteensa. Ovatko he ehkä rivissä nuorimmasta vanhimpaan? Kenen käsi on kenen olkapäällä?

Kuvattujen ikä

Kuvan selkeydestä riippuen saatat pystyä arvioimaan valokuvassa olevien henkilöiden iät. Jos esimerkiksi tiedät, että isoäitisi on pieninä lapsena valokuvassa, jossa on muutama muu lapsi ja kaksi aikuista, on todennäköistä, että valokuvassa oleva nuori nainen on hänen äitinsä, nuori mies on hänen isänsä ja muut lapset ovat hänen sisaruksiaan. Valokuvista, joissa on enemmän kuin kaksi sukupolvea, saatat pystyä arvaamaan ikäarvion perusteella, kuka kukin on.

Sukunäkö

Sukunäkö ei ole tarkin tapa tunnistaa joku valokuvasta, koska perheenjäsenet voivat näyttää hyvin erilaisilta ja yksityiskohtat voivat olla epäselviä tai vääristyneitä kuvan laadun vuoksi. Silti joskus se voi antaa hyödyllisiä vihjeitä. Sinä (tai sukulaisesi) pystytte tunnistamaan valokuvassa olevan henkilön nuoremman version henkilöstä, joka on myöhemmin otetussa valokuvassa. ♦

Lähde. blog.myheritage.fi/2019/06/annikka

Toimittanut ja kuvat L-K Brown

DIGITOI KUVASI VIIMEISTÄÄN NYT

Ellet jo ole tehnyt niin, on aika varmistaa, että kuvasi säilyvät tuleville sukupolville – joka yleensä tarkoittaa niiden digitoimista. Kuvien ja muiden historiallisten dokumenttien skannaaminen ja digitointi on aiheellista tehdä nyt.

Postikortti. Kuopion tori.

STRENGELLIEN SUKUSEURA RY • JÄSENLEHTI 1/2021

Kuinka haastatella sukulaisia

Kun olet päättänyt aloittaa sukusi juurien tutkimisen, ei ole epäilystäkään eikä matkasta tulisi palkitseva. Kun tiedät enemmän esivanhemmistasi, ymmärrät paremmin itseäsi ja saat työkaluja paremman tulevaisuuden luomiseksi itsellesi ja perheellesi.

Kun olet aloittelemassa, saattaa edessä oleva tie tuntua pelottavalta. On niin paljon opittavaa ja tehtävänä paljon työtä. Kuinka löytää kaikki tarvittavat tiedot? Kuinka varmistaa, että dokumentointi on oikein ja kuinka tallentaa tiedot tuleville sukupolville? Sukututkijana opit paljon uusia taitoja. Sinusta tulee historioitsija, psykologi, kartanpiirtäjä, tutkija, kielitieteilijä, käsialatutkija – kaikkea yhdessä.

Tämän Annikan MyHeritage blogissa olevan sukututkimuksen perusteet-sarjan tavoitteena on auttaa sinua sukututkimusmatkallasi rakentamaan sukupuutasi vaihe vaiheelta.

Tässä tutustumme sukulaisten haastattelamiseen tietojen keräämiseksi omaan sukupuuhusi ja Strengellien Sukuseura ry:n julkaisuihin sekä seuraavaa sukukirjaamme var-ten. Muista aina kysyä haastateltavalta lupa tietojen sekä kuvien julkaisemiseen.

Kuinka haastatella sukulaisia

Jos olet suunnitellut sukusi menneisyyden tutkimista, on vanhimpien sukulaisten haastatteleminen hyvä aloituskohta.

Perheesi vanhimmillä on paljon muistoja ja arvokasta tietoa suvusta – ja niiden tallentamisen aika on nyt.

Sinun on parasta aloittaa vanhimmasta elossa olevasta sukulaisesta ja tallentaa ne ainutlaatuiset tiedot, jotka vain hän voi antaa. Tarkista, onko joku toinenkin nuorempi sukulainen jo tehnyt sukututkimusta ja kerännyt tietoja. Tällaiset ihmiset ovat kuin aarrearkkuja! Tutkimuksesi edetessä saatat löytää

useampiakin. Voitte tehdä yhteistyötä tietojen hankinnassa, verrata muistiinpanoja, jakaa tietoja ja sukutarinoita ja kopioida toistenne sukupuut.

Älä lopeta yhteen perheen jäseneen. Iso-tädeillä, -sedillä, serkuilla ja muilla kaukaisemmillä sukulaisilla saattaa olla paljon tietoa. Tee lista niistä suvun jäsenistä, joita haluat haastatella ja priorisoi vanhimmat ensin.

Jos asut kaukana haastateltavista, et ehkä voi haastatella heitä kasvokkain – ja vaikka suunnittelisit heidän luonaan käyntiä, aloita puhelinhaastattelulla.

Haastatteluun valmistautuminen

Varaa haastatteluun riittävästi aikaa. Haastattelu saattaa vaatia useampia useamman tunnin istuntoja. Kuinka monta ja kuinka pitkiä istuntoja tarvitaan, riippuu useasta tekijästä – esim. haastateltavan terveydestä ja kestävyyydestä ja siitä, kuinka paljon tietoa hänellä on. Mitä enemmän sinulla on aikaa, sen parempi.

Jotta saat kaiken hyödyn ajastasi sukulaisen kanssa, siihen kannattaa valmistautua etukäteen. Tee valmiiksi kysymyksiä ja tarkista, että laitteesi ovat kunnossa. Jos mahdollista, niin pyydä haastateltavaasi tai jotakin hänen läheistään etsimään valmiiksi tietoja ja valokuvia.

Saatat tarvita näitä:

- Muistikirjan, kynän, tietokoneen tai tabletin.
- Älypuhelimien, nauhurin ja/tai videokameran. Haastattelun tallentaminen vapauttaa sinut muistiinpanojen tekemiseltä ja varmistaa, että yksikään asia ei joudu hukkaan. Lisäksi, esim. video isoäidistä kertomassa tarinoita perheestään voi olla arvokas asia sinulle ja jälkipolvillesi.
- Digikamera, skanneri tai älypuhelin jota

voit käyttää myös skannerina. Niiden avulla voit helposti kuvata muistoesineitä sekä tehdä kopioita perhekuvista ja dokumenteista.

- Juotavaa teille molemmille. Puhutte paljon, joten käsillä on hyvä olla kurkunkostuketta!

Tavallisimpia kysymyksiä, joita voit tehdä

Tässä on joitakin esimerkkikysymyksiä, jotka auttavat tietojen lisäämisessä puuhun. Muista aina kysyä kysymyksiä, joihin ei voi vastata ”kyllä” tai ”ei”.

- *Missä olet syntynyt? Mikä on ensimmäinen koti, jonka muistat?*
- *Missä vanhempasi ovat syntyneet?*
- *Oletko sinä tai perheesi muuttanut elinajanasi? Mistä minne ja milloin?*
- *Kuinka monta sisarusta vanhemmillasi oli? Mitkä heidän nimensä olivat? Tiedätkö, missä he olivat syntyneet tai mistä heidän vanhempansa olivat?*
- *Millaisia tarinoita suvustasi muistat?*
- *Mikä oli ensimmäinen kielisi? Mitä kieltä vanhempasi puhuivat?*
- *Muistatko, oliko joku suvustasi sodassa? Jos, niin missä sodassa?*
- *Mitä etu- ja sukunimesi tarkoittavat? Tiedätkö, minkä mukaan sait etunimesi?*
- *Oletko muuttanut koskaan nimeäsi? Jos, niin miksi – mikä oli aikaisempi nimesi?*
- *Mitkä olivat vanhempiesi etu- ja sukunimet? Muistatko heidän vanhempiensa etu- ja sukunimiä?*
- *Kuinka tapasit puolisosasi?*
- *Mitä muistat puolisosasi perheestä?*

Muista, että liian monilla kysymyksillä pommittaminen saattaa olla haastateltavalle aivan liian raskasta. Tee päätös siitä, mitkä tiedot ovat tärkeimpiä ja suunnittele haastattelu niiden mukaan. Ja kun olet saanut niihin vastaukset, houkuttelee esiin muistoja ja tarinoita. Kannattaa myös muistaa, että joillakin näkömuisti on vahvempi, joten voi olla hyvä, jos katsotte yhdessä vanhoja valokuvia.

Perheen muistoesineet

Perhekuvat, perintökalleudet ja muut muistoesineet ovat hyvin arvostettuja. Useimmat vanhemmista sukulaisista ovat mielissään, jos käyt niitä läpi heidän kanssaan – ja ne

saattavat myös herättää lisää muistoja. Voit pyytää heitä näyttämään joitakin tavaroita tai voit tuoda niitä mukana haastattelutilaisuuteen.

- Suvun valokuvia
- Vanhoja kirjeitä, kutsuja häihin tai muihin tilaisuuksiin
- Vuosikirjoja
- Lehtileikkeitä
- Virallisia dokumentteja kuten syntymätodistuksia
- Koulutodistuksia ja diplomeja
- Asepalvelukseen liittyviä papereita
- Uskonnollisia dokumentteja (esim. todistus rippikoulusta, kastetodistus yms.)
- Sukukalleuksia kuten koruja, uskonnollisia esineitä, kirjoja, taidetta
- Muita esineitä, joilla on henkilökohtaista merkitystä suku yhteydessä

Kun käynte näitä yhdessä läpi, kysy kenelle ne kuuluivat, mistä ja milloin ne on saatut/ostettu, mihin niitä käytettiin ja muistaako haastateltavasi niistä mitään tarinoita.

Varmista, että teet täsmällisiä muistiinpanoja (tai nauhoitat vastaukset kuvailtuasi ensin esinettä) erityisesti valokuvista, jotta muistat, kuka kukin on.

Ole herkkä

Kannattaa muistaa, että vaikka monet vanhemmat ihmiset nauttivat mahdollisuudesta muistella ja jakaa suvun tarinoita, saattavat jotkut muistot olla arkoja tai kivuliaita ja niistä on vaikea puhua. Jotkut muistot saattavat olla traumaattisia ja äskettäin kuolleeseen henkilöön liittyvät vielä liian tuoreita. Ole kannustava äläkä painosta, jos haastateltavallasi näyttää olevan vaikeaa. Tarjoa mahdollisuutta pieneen taukoon – ehkäpä kahvikupilliseen ja jatka vasta kun haastateltavasi on valmis

Ennen kuin lopetat

Älä unohda kysyä, onko haastateltavallasi jotakin, mitä hän haluaisi lisätä tai jotain, mitä hän olisi halunnut sinun kysyvän. Pyydä häntä soittamaan tai kirjoittamaan, jos jotain uutta tulee mieleen.

Kaiken kasaaminen

Kun olet lopettanut haastattelun, sinun täytyy järjestää saamasi tiedot sillä tavalla, että si-

nun ja muiden on helppo päästä niihin käsiksi. Sivustot kuten MyHeritage tekevät sukupuun rakentamisen, tietojen tallentamisen ja niiden jakamisen sukulaisten kesken helpoksi. Haluat ehkä tehdä albumin tai leikekirjan saamistasi tiedoista – ja haastattelemasi sukulainen on varmaan iloinen saadessaan kopion tekemästasi digitaalisesta kuva-albumista.

Ja ei kun aloittamaan!

Nyt, kun tiedät, kuinka haastatella sukulaisia, on aika panna toimeksi! Sovi vanhimman sukulaisesi kanssa haastatteluaika ja pidä kaikki vinkit mielessäsi. ♦

Lähde: blog.myheritage.fi/ Annikka.
25 kesäkuun, 2019

Toimittanut L-K Brown

Sukuhistoriaa lasten kanssa!

Kuvassa Laura, Satu ja Tuomo Timonen.

Toivotko, että lapsesi ja lastenlapsesi olisivat enemmän kiinnostuneita sukuhistoriastaan?

Suurimmalla osalla lapsista on vain vähän kiinnostusta silloin kun he ovat nuoria.

Kun lapset kasvavat, he ovat useimmiten perheen jäsenen ympäröimiä ja saavat tietoa sukulaisistaan.

Kun lapset sitten edelleen vanhenevat, he alkavat miettiä noita sukulaisuussuhteita.

Aikojen kuluessa he tulevat uteliaammiksi siitä keitä he ovat ja mistä he tulevat.

Mutta kuinka nopeuttaa tätä prosessia?

Tässä on viisi luovaa vinkkiä, jotka voivat auttaa nuorempia

sukupolvia kiinnostumaan sukunsa historiasta:

1. Kerro tarinoita

Kerro lapsille tarinoita perheestä. Tarinan kerronta on hieno tapa saada lapset kiinnostumaan lisää esivanhemmistaan. Kerro tarina hupsusta tädistä, urheasta serkusta tai isovanhempien mahtavista saavutuksista. Tee historiasta hauskaa ja kiinnostavaa. Ja muista, että mitään vahinkoa ei tapahdu, jos vaikka vähän liioittelet kiinnostuksen lisäämiseksi.

2. Luo mielikuvia

Kannusta lapsiasi tekemään luetteloita sukuun liittyvistä faktoista. Tavallisesti vaikein

osa on saada lapset kiinnostumaan, joten tee jutusta haaste. Anna lapselle joku historiallinen vinkki, ja kannusta häntä ottamaan mukaan sisarus, serkku tai joku muu sukulainen. Avain tässä on prosessi, ei tulos. On mukavaa tuottaa jotakin, mutta todellinen onnistuminen tässä on se, että työ on hauskaa. Tässä tapauksessa, vanhemmat voivat auttaa lapsia muodostamaan nukke-perheitä, tekemään ihmisennäköisiä keksejä, piirtää kuvia suosikkilomista tai –ruoista, ja näyttää kuvia suvun perheen juhlista tai piirtää esim. kuva isovanhempien talosta.

3. Luo leikki

Lapset oppivat valtavan määrän leikkiesseen. Kerro, että sukupuun rakentaminen on kuin tekisi palapelitä, sellaista johon voi aina lisätä palasia. Piirrä tai tulosta sukupuu mutta

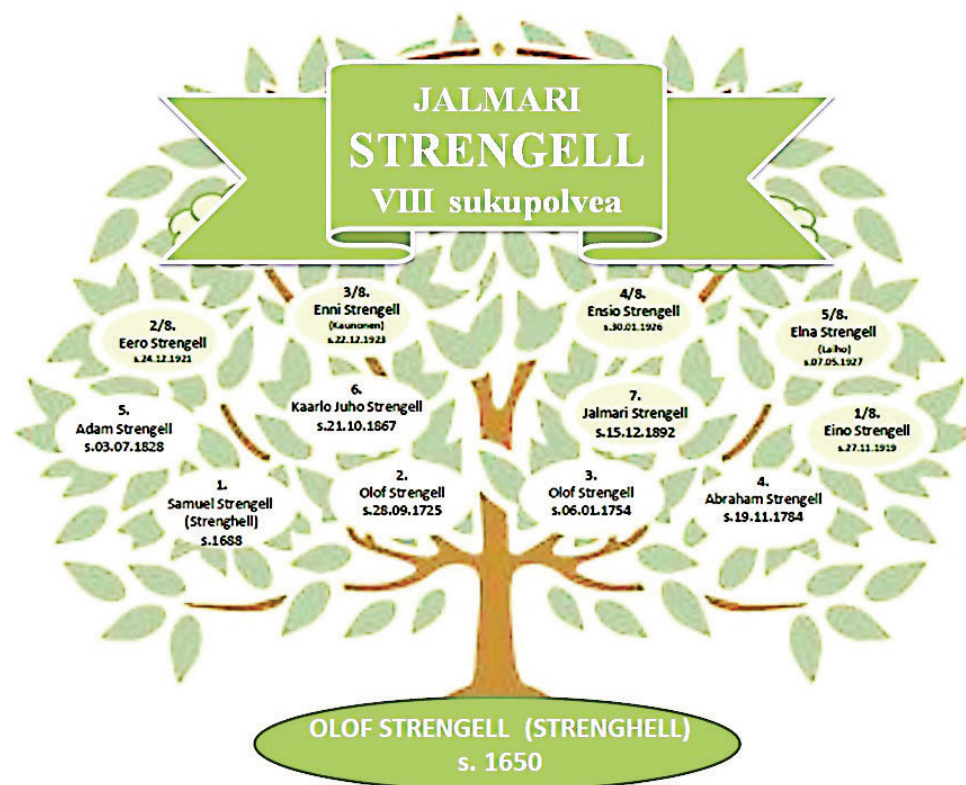
jätä nimet pois. Pyydä lasta laittamaan sukulaiset takaisin sukupuuun oikeille paikoille, tietysti.

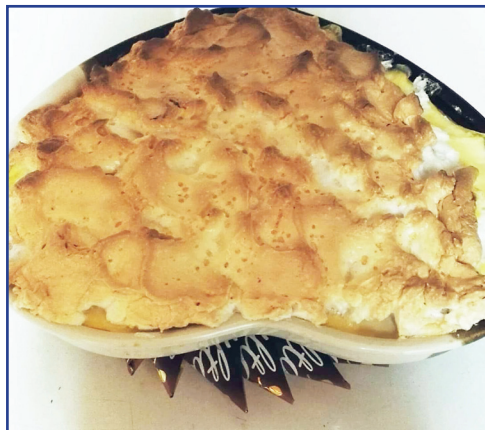
4. Tutkiminen verkossa tai sukukirjasta

Näytä Strengellien sukukirja, ja jos sukupuusi on esim. MyHeritagen verkkosivuilla niin lapsesi voi kätevästi tutustua siellä sukupuuusi. Totta, olemme hiukan puolueellisia tässä, mutta lapset ovat tänä päivänä osa verkostoitunutta sukupolvea. Heille Internet, kännykät ja muut elektroniset laitteet ovat luonnollinen osa elämää, he eivät voi muistaa aikaa ennen digitalisoitumista. Nykyään ihmiset voivat käyttää erilaisia työkaluja/ohjelmistoja sukututkimuksen tekemiseen ja saada tietoja sukulaisistaan. ♦

LÄHDE: blog.myheritage/admin/1 huhtikuun, 2020

Toimittanut L-K Brown

Sitruunatorttu, 12 palaa (Yhteishyvä-lehdestä)

Torttupohja: 100 g margariinia tai voita 1,5 dl sokeria 1 muna 3,5 dl vehnä jauhoja Laita uuni lämpenemään 200°. Vaahdota rasva ja sokeri. Lisää muna, vatkaa kuohkeaksi ja lisää jauhot. Sekoita tasaiseksi. Voitele piirakavuon pohjalle ja reunalle jauhotetuin käsin. Kypsennä pohjaa uunin keskiosassa noin 20 min. Ota pohja uunista, ja säädä uuni 225 5°.

Täyte:

- 1 kpl sitruunaa
- 2 dl vettä
- 1 ¼ sokeria
- 2 kananmunan keltuaisia
- 2 rkl maissitärkkelystä
- 25 g voita

Sitruuna pestään kuumalla vedellä ja raastetaan 1 tl kuoren keltaista osaa. Purista noin 0,5 dl mehua kulhoon. Valmista tämän jälkeen täyte. Sekoita vesi, sokeri, keltuaiset, maissijauhot ja sitruunamehu kattilassa. Kuumenna sekoittaen, kunnes kiisseli muuttuu läpikuultavaksi. Lisää kuoriraaste ja voi. Sekoita tasaiseksi. Levitä täyte kypsän kakku-pohjan päälle ja anna jäähtyä.

Marenki: 2 kpl kananmunan valkuaisista 1 dl tomosokeria Vatkaa valkuaiset vaahdoksi. Lisää tomosokeri vähitellen ja vatkaa, kunnes vaahdosta tulee kiiltävää ja kovaa. Levitä vahto tortun pinnalle. Laita torttu uuniin noin 7 minuutiksi tai kunnes marenki on saanut hiukan väriä.

Tertun leivontaohjeet

Perunarieskat

(kirjasta "Makujen maailma, leivonnaiset", Marita Joutjärvi).

Ohje Tertun muunnelman mukaan (5 kpl).

- 2,5 dl pehmeää perunasosetta
- 0,5 tl suolaa
- 1 muna
- 1,5 dl ohrajauhoja

Sekoitetaan aineet keskenään, ja taikina jaetaan viiteen osaan. Käsin taputellaan ohuiksi rieskoiksi. Pistellään lopuksi haarukalla tai tehdään viiltoja. Rieskat voi valmistaa myös aterialta jääneestä perunasoseesta tai perunasosejauheesta / -hiuteista. Paistetaan 250° 15 minuuttia. ♦

Koirankarvoista torkkupeitto ja lämpöiset töppöset

Kuvan torkkupeitto on kudottu samojedin koiran- ja lampaanvillalangasta. Langan teko on käytetty 50% koirankarvaa sekä 50% lampaanvillaa. Torkkupeiton paino on noin 500g.

Kuvan töppöset on serkkuni Anne Timonen (o.s. Strengell) neulottu itse ja huovuttanut ne pesukoneessa.

Torkkupeitto tehty Luumäen taitokeskuksessa ja koirankarvat ovat lähtöisin Annen omista Samojedinkoirista.

Koirankarvalangan käyttö

"Koirankarvalangasta voi neulua tai virkata todella lämpimiä lapasia, päähineitä, kaulureita ja miksei sukkiakin. Sukissa koirankarvalanka ei kovaa käyttöä esimerkiksi työsuikina kestä, vaan siitä valmistettuja sukkiakaan kannattaa pitää arki- tai yösuikkina, jolloin kulutusta ei tule niin paljon. Koirankarvalanka huopuu hyvin. Huopuessaan se muuttuu entistä pehmeämmäksi ja koirankarvakuidut "nousevat" pintaan, jolloin se muuttuu myös pörröiseksi. Pörröisyyttä voi vielä korostaa harjaamalla tuotteen pintaa." ♦

Lähde: <https://www.pirtinkehraamo.fi/erikoislangat>

Kuvat Anne Timonen ja toimittanut L-K. Brown.

Mitä tekisit jouluruuan lopuista?

"Leivon, leivon leiposia,
simaisia, suolaisia,
herrain herkkuruokasia,
papin parhaita paloja."

Annen lanttulaatikkosupikat.

Anne Timonen leipoi "Supikkaita lanttutuloon jämästä". Eli alkuperäisessä ohjeessa olevan lanttutäyteen tilalle, täytteeksi laitetaan jouluisia lanttulaatikkoo.

Alkuperäinen leivontaohje.

Hansun Bertta-mummon lanttusupikkaat
(24 kpl)

Lanttutäyte:	Ruistaikina:
1 kg lanttua	2 dl vettä
1/2 dl vettä	1 tl suolaa
2 tl hunajaa	4 dl ruisjauhoja
1 rkl voisulaa	1 dl vehnä jauhoja
suolaa	Voiteluun: voisulaa

Valmista ensin lanttutäyte. Kuori ja viipaloit lantut. Hauduta lanttupalat pehmeiksi kattilas-
sa pienessä vesitilkassa. Soseuta pehmeät lantut haarukalla ja lisää hunajaa, voisula ja suolaa maun mukaan.

Tee taikina. Sekoita suola kylmään veteen. Lisää jauhot ja sekoita ainekset käsin melko kovaksi taikinaksi.

Kauli taikinasta ohut, noin 4 mm paksuinen levy. Irrota levystä paloja juomalasilla. Näitä pyörylöitä kutsutaan kuoriksi. Ohenna

ja levittele kuoret kaksinkertaisiksi kaulimella tai pulikalla.

Laita reilu ruokalusikallinen lanttutäytettä kuoren toiselle puoliskolle. Taittele kuoren toinen puoli toisen päälle ja painele kiinni.

Asettele supikkaat uunipellille ja pais-
ta kuumassa, 250–275-asteisessa uunissa. Paista noin 15 minuuttia, kunnes supikkaat ovat saaneet väriä, myös pohjastaan.

Voitele lämpimät supikkaat voisulalla ja anna niiden pehmetä laakeassa astiassa leiviniinan alla. ♦

Lähde: karjalainennuorisoliitto.fi/toiminta/tuunaamunperinneruoka/huhtikuu/
Ohje: Hannamari Luukkanen

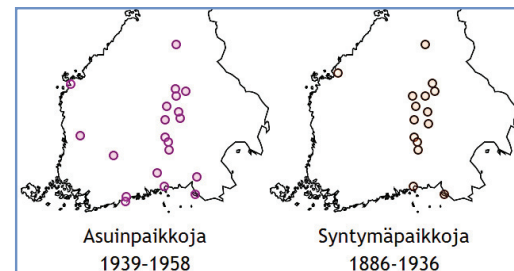
Toimittanut
L-K. Brown.
Kuvat
Anne Timonen

STRENGELLIEN SUKUSEURA RY • JÄSENLEHTI 1/2021

Tietoja suomalaisten sukunimistä

Sukunimi-info (<https://www.tuomas.salste.net/suku/nimi/index.html>) sisältää tietoja 23 575 Suomessa esiintyvistä sukunimistä. Tiedot on yhdistelty ko-
neellisesti julkisista listauksista, tilastoista ja nimitutkimuksista. Sukunimi-infossa ovat kaikki sukunimet, joita on käyttänyt vähintään 20 Suomen kansalaista vuonna 2019. Sukunimi-info kertoo nimistä; se ei sisällä sukututkimuksia. Sivuja varten ei kerätä tietoja yksittäisistä suvuista, vaan kyseessä on yhteen-
veto olemassa olevista tiedoista.

Uudellamaalla ja Savossa.

Syntymäpaikkakartta (harmahtavat merkit) osoittaa, missä edellä mainitut vainajat olivat aikanaan syntyneet. On huomattava, että sukunimen muuttaminen oli 1900-luvun alkupuolella erittäin yleistä. Niinpä heillä saattoi syntyessään olla jokin muu nimi kuin Strengell, tai sukunimi saattoi varsinkin lännessä puuttua kokonaan. Syntymäpaikkakarttaan on otettu miehet ja naimattomat naiset, joiden sukunimi ei ole vaihtunut avioituessa. Heitä on kartalla 25.

Strengellit ulkomailla: Ruotsissa Strengell oli 27 ihmisen sukunimi vuonna 2018. ♦

LÄHDE: <https://www.tuomas.salste.net/suku/nimi/index.html>

Tietoja sukunimestä Strengell

Strengell on Suomessa esiintyvä sukunimi. Se on suomalaisilla yleisyydeltään tavanomainen.

Eri vuosien luvut eivät ole täysin vertailukelpoisia. Vuosien 2014–2019 lukumäärät sisältävät kaikki Suomen kansalaiset sekä Suomessa että ulkomailla.

Sukunimien yleisyyslistalla Strengell on sijalla 2 171.

Nimi on ruotsinkielinen. Se on sukunimistössämme tavallista. Nimen ruotsinkielisyys ei yleisesti ottaen tarkoita, että suku olisi alkujaan suomenruotsalainen tai Ruotsista kotoisin, sillä supisuomalaisetkin ovat aikojen saatossa saaneet ruotsinkielisiä nimiä. Suvun puhekieltä ei näe nimestä.

Asuinpaikat

Strengellejä tiedetään asuneen ainakin viereisten karttojen mukaisilla paikkakunnilla. Asuinpaikkakartta (violetit merkit) osoittaa 37 Strengellin asuinpaikan. Paikkatiedot perustuvat vuosina 1939–1958 aikuisiässä kuolleiden ja lisäksi 1952–1958 eläneiden vanhusten tietoihin, eivätkä ne kata kaikkia tämän nimisiä. Näiden Strengellien yleisimpiä asuinpaikkoja olivat Suonenjoki (6 henkeä), Muuruvesi (6) sekä Ristiina (3). Valtaosa asui

Strengellien lukumäärä eri vuosina:

v. 1990		359
v. 2014		386
v. 2015		380
v. 2016		380
v. 2017		378
v. 2018		379
v. 2019		381

Vaakunatuotteita on kaikkiaan 87 kpl. Tekstiileissä on useita väri ja koko vaihtoehtoja.

Tutustu kaikkiin sukuseuramme vaakunatuotteisiin
internetosoitteessa [redbubble.com](https://www.redbubble.com) ja kirjoita hakukenttään
"Strengell", tai "Strengell Family Coat of Arms".

Tarkemmat ohjeet viereisellä sivulla.

Strengellien Sukuseura ry:n vaakunaselitys: Sinisellä kilvellä kolmoisjänne ja kaksi liekehtivää sydäntä, kaikki kultaa. Pistokypärä. Kypäränpeite: Sininen, vuoripuoli kultaa. Lakipunos: Kultaa ja sinistä. Kypäränkoriste: Nouseva luonnonvärinen sinipukuinen kaarlelainen sotilasrumpali oikeassa kädessään kilven sydän ja vasemmassa kaksi kultaista rumpupalikkaa.

Suunnittelija: Markku O. Koponen 1981.

Strengellien Sukuseura ry:n sukuvaakuna rekisterinumero 1823,
Suomen Heraldin Seura ry:n vaakuna rekisteri.

Design Art Director Tarja Hasan, © 1981 Strengellien Sukuseura ry

STRENGELLIIEN SUKUSEURA RY • JÄSENLEHTI 1/2021

Tarjoamme jäsenillemme mahdollisuuden identifioitua sukuseuraamme, käyttämällä Strengellien sukuvaakunatuotteita

Strengellien Sukuseura ry:lle jäsenillä on nyt tilaisuus ostaa internetistä, sukuvaakunalla kuvioituja (printattuja) tuotteita; maskeja, mukeja, juomapulloja, tyynyjä, lakanoita, mekkoja, essuja, T-paitoja, sukkia, päiväpeittoja, kasseja, selkärepuja, olkalaukkuja, suihkuverhoja, kylpyhuoneen mattoja, kännykänkuoria, seinäkelloja, palapelejä, jne.

Voit tutustua tuotteisiin oheisissa internetlinkeissä:

<https://www.redbubble.com/i/t-shirt/Strengell-Family-Coat-of-Arms-by-NordicSun/65190801.WFLAH.XYZ>

TÄMÄ LINKKI avaa yhden T-paidan tilaussivun, ja siitä sivua alaspäin scrollaamalla löy-

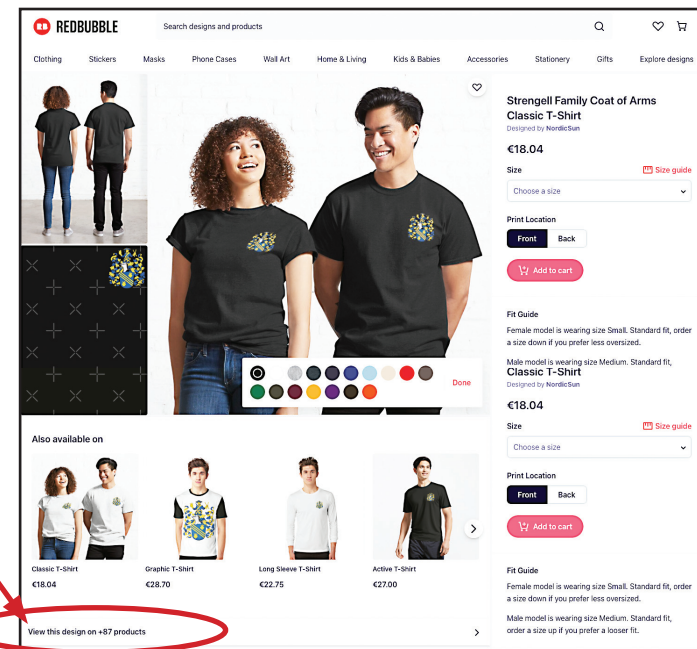
tyt linkkiteksti "**View this design in +87 products**", jota klikkaamalla saa esiin kaikki mahdolliset Strengellien Sukuseura ry:n vaakunalla varustetut tuotteet ja voi helposti siirtyä niitä tilaamaan.

TOINEN VAIHTOEHTO on mennä vain [redbubble.com](https://www.redbubble.com) -osoitteeseen ja kirjoittaa hakukenttään "Strengell", tai "Strengell Family Coat of Arms", jolloin myös tulee vain yksi tuote näkyviin. Sitä klikkaamalla pääsee tuotteen omalle tilaussivulle, josta taas löytyy se "**View this design in +87 products**" -linkki.

HUOM: Maksa ostoksesi aina VISA kortilla, tai vastaavat ominaisuudet takaavalla luottokortilla.

TUOTTEET OVAT OSTETTAVISSA MÄÄRÄAIKAISESTI 30.12.2021 SAAKKA.

**TÄSTÄ LINKISTÄ
SAAT KAIKKI
TUOTTEET
NÄKYVIIN!**

STRENGELLIIEN SUKUSEURA RY • JÄSENLEHTI 1/2021

Vaakunatuotteita on kaikkiaan 87 kpl.